

**WETTEN, DECRETEN,
BESLUITEN EN AKTEN VAN DE REGERING**

MINISTERIE VAN JUSTITIE

9 APRIL 1980. — Wet houdende aanpassing van de Franse en vaststelling van de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI, op het notarisambt (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. § 1. In de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 4 wordt het woord « grand-juge » geschrapt en worden de woorden « le Gouvernement » en « au Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi » en « au Roi »;

2° artikel 7, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1963 en 10 oktober 1967, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Article 7. Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes et indirectes et avec celles de commissaire de police »;

3° artikel 9, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 16 december 1922, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° in artikel 17 worden de woorden « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » vervangen door de woorden « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° artikel 18 wordt opgeheven;

6° in artikel 19, eerste lid, worden de woorden « de la République » vervangen door de woorden « du Royaume »;

7° in artikel 19, tweede lid, worden de woorden « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » vervangen door de woorden « l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoyant devant la Cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation de l'infraction, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

8° in artikel 27, eerste lid, worden de woorden « le type de la République française » vervangen door de woorden « les armes du Royaume »;

9° in artikel 31, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1967, worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi »;

10° in artikel 35 worden 1° en 2° vervangen door de volgende tekst :

- « 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
- » 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° in artikel 45 worden de woorden « le premier consul » vervangen door de woorden « le Roi »;

(1) Gewone zitting 1976-1977.

Senaat.

Parlementaire bescheiden. — Wetsontwerp nr. 963/1.

Gewone zitting 1979-1980.

Senaat.

Parlementaire bescheiden. — Wetsontwerp nr. 362/1. — Verslag nr. 362/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking en aanneming. Vergadering van 31 januari 1980.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

Parlementaire bescheiden. — Wetsontwerp nr. 463/1. Verslag nr. 463/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking en aanneming. Vergadering van 27 maart 1980.

**LOIS, DÉCRETS,
ARRÊTÉS ET ACTES DU GOUVERNEMENT**

MINISTÈRE DE LA JUSTICE

9 AVRIL 1980. — Loi adaptant le texte français et établissant le texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI, contenant l'organisation du notariat (1)

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit : les mots « le Roi » et « au Roi »;

Article 1er. § 1er. A la loi du 25 ventôse an XI contenant l'organisation du notariat, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'article 4, le mot « grand-juge » est supprimé et les mots « le Gouvernement » et « au Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi » et « au Roi »;

2° l'article 7, modifié par les lois du 5 juillet 1963 et du 10 octobre 1967, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7. Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes et indirectes et avec celles de commissaire de police »;

3° l'article 9, alinéa premier, modifié par la loi du 16 décembre 1922, est remplacé par la disposition suivante :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute, et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° à l'article 17, les mots « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » sont remplacés par les mots « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° l'article 18 est abrogé;

6° à l'article 19, alinéa premier, les mots « de la République » sont remplacés par les mots « du Royaume »;

7° à l'article 19, alinéa deux, les mots « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » sont remplacés par les mots « l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoyant devant la Cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

8° à l'article 27, alinéa premier, les mots « le type de la République française » sont remplacés par les mots « les armes du Royaume »;

9° à l'article 31, alinéa premier, modifié par la loi du 10 octobre 1967, les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi »;

10° à l'article 35, les 1° et 2° sont remplacés par le texte suivant :

- « 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
- » 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° à l'article 45, les mots « le premier Consul » sont remplacés par les mots « le Roi »;

(1) Session ordinaire 1976-1977.

Sénat.

Documents parlementaires. — Projet de loi n° 963/1.

Session ordinaire 1979-1980.

Sénat.

Documents parlementaires. — Projet de loi n° 362/1. — Rapport n° 362/2.

Annales parlementaires. — Discussion et adoption. Séance du 31 janvier 1980.

Chambre des représentants.

Documents parlementaires. — Projet de loi n° 463/1. Rapport n° 463/2.

Annales parlementaires. — Discussion et adoption. Séance du 27 mars 1980.

12° in artikel 46 worden de woorden « dans leur intitulé » geschrapt;

13° in artikel 47, tweede lid, worden de woorden « et la quittance de versement de son cautionnement » geschrapt;

14° in artikel 53 worden de woorden « commissaire du Gouvernement » vervangen door de woorden « procureur du Roi »;

15° in artikel 57 worden de woorden « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » en verder het woord « commissaire » vervangen door de woorden « procureur du Roi »;

§ 2. Artikel 175 van de Ordonnantie van François I van augustus 1539 « sur le fait de la justice » wordt opgeheven.

Art. 2. De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, zoals ze uitdrukkelijk is gewijzigd en aangevuld tot de inwerkingtreding van deze wet.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt na de wet van 18 april 1898 hebben gewijzigd en aangevuld, vervangt de vorige tekst van die bepalingen.

Eventuele verschillen tussen de Nederlandse en de Franse tekst worden opgelost naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatie zonder dat aan de ene tekst de voorkeur wordt gegeven boven de andere.

12° à l'article 46, les mots « dans leur intitulé » sont supprimés;

13° à l'article 47, alinéa 2, les mots « et la quittance de versement de son cautionnement » sont supprimés;

14° à l'article 53, les mots « commissaire du Gouvernement » sont remplacés par les mots « procureur du Roi »;

15° à l'article 57, les mots « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » et plus loin, le mot « commissaire » sont remplacés par les mots « procureur du Roi »;

§ 2. L'article 175 de l'Ordonnance de François Ier d'août 1539 « sur le fait de la justice », est abrogé.

Art. 2. Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, telle qu'elle a été expressément modifiée et complétée jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le texte néerlandais ci-après des dispositions qui ont modifié et complété la loi du 25 ventôse an XI, contenant organisation du notariat, postérieurement à la loi du 18 avril 1898, remplace le texte antérieur de ces dispositions.

Les divergences qui peuvent exister entre le texte français et le texte néerlandais sont résolues d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

Wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

TITEL I

De notarissen en de notariële akten

AFDELING 1

Ambt, ambtsgebied en plichten van de notarissen

Artikel 1. Notarissen zijn openbare ambtenaren, aangesteld om alle akten en contracten te verlijden waaraan partijen de authenticiteit van overheidsakten moeten of willen doen verlenen, de dagtekening ervan te verzekeren, ze in bewaring te houden en er grossen en uitgiften van af te geven.

Onder voorbehoud van de rechten der openbare overheid zijn alleen zij bevoegd om onroerende goederen, renten en hypotheekaire schuldvorderingen openbaar te verkopen. De toewijzing mag niet dan aan de hoogst- en laatsbiedende geschieden.

« Het tweede lid toegevoegd bij artikel 1 van de wet van 18 april 1927. »

Art. 2. Zij worden voor hun leven benoemd.

Art. 3. Zij zijn verplicht hun dienst te verlenen wanneer zij daartoe worden verzocht.

Art. 4. Iedere notaris moet verblijf houden in de standplaats hem door de Koning aangewezen. Bij overtreding wordt hij als ontslagnemend beschouwd; diensgevolge kan de (...) Minister van Justitie, na advies van de rechtbank, aan de Koning voorstellen hem te vervangen.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 1°, van deze wet »

Art. 5. De notarissen oefenen hun ambt uit binnen het arrondissement waarin hun standplaats gelegen is.

« Aldus vervangen bij artikel 3 van de wijzigingsbepalingen van artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967. »

Art. 6. Het is de notaris verboden :

1° zijn bediening uit te oefenen buiten zijn ambtsgebied;

2° een kantoor of een bijkantoor te hebben buiten zijn standplaats;

3° zich van een stroman te bedienen voor handelingen die hij niet zelf mag verrichten;

4° in de akten die hij verlijdt, zijn klerken te laten optreden anders dan om zich sterk te maken voor een bepaald persoon of ingevolge een algemene of bijzondere schriftelijke lastgeving;

5° in enigerlei hoedanigheid in te staan of zich borg te stellen voor de leningen die hij gelast is vast te stellen;

6° zelf of door een tussenpersoon handel te drijven;

7° zelf of door een tussenpersoon zaakvoerder, gemachtigd bestuurder of vereffenaar te zijn van een handelsvennootschap of van een nijverheids- of handelsinrichting;

8° zelf of door een tussenpersoon bestuurder of commissaris te zijn van een handelsvennootschap of van een nijverheids- of handelsinrichting, tenzij hij daartoe vergunning heeft gekregen van de Minister van Justitie;

9° op eigen naam of door een tussenpersoon fondsen die hij in bewaring ontvangen heeft, te eigen baas te beleggen;

10° bijleiden of schuldbekentenissen te laten ondertekenen, waarin de naam van de schuldeiser oningevuld is gebleven.

De in 7° en 8° vermelde verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op de mandaten in verenigingen of instellingen in verband met zijn beroep.

« Aldus vervangen bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Art. 7. Het ambt van notaris is, behoudens de onvermijgbaarheden als bedoeld in het Gerechtelijk Wetboek, de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en de bijzondere wetten, onvermijgbaar met het ambt van ontvanger der directe of indirecte belastingen en het ambt van commissaris van politie.

« Aldus vervangen bij artikel 1, § 1, 2°, van deze wet. »

AFDELING 2

Akten en vorm van de akten; minuten, grossen, uitgiften en repertoria

Art. 8. (De notarissen mogen geen akten verlijden waarin zij zelf, hun [echtgenoot] of hun bloed- of aanverwanten, in de rechte lijn zonder onderscheid van graad, en in de zijlijn tot en met de graad van oom en neef, partij zijn of waarin enige bepaling te hunnen voordele voorkomt.

De bovenstaande bepaling geldt niet voor de notulen van de algemene vergadering van aandeel- of obligatiehouders van een kapitaalvennootschap, van een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid of van een coöperatieve vennootschap, tenzij de notaris, zijn [echtgenoot,] zijn bloedverwant of zijn aanverwant in de verboden graad lid van het bureau, bestuurder, zaakvoerder, commissaris of vereffenaar van de vennootschap is.)

« Aldus vervangen bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935, daarna aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 1 maart 1950. »

Art. 9. (De akten worden verleden voor een of twee notarissen; wanneer een akte voor twee notarissen verleden wordt, dient erin vermeld te worden de naam van de notaris die de minuut ervan bewaart, en die de akte in zijn repertorium inschrijft.

De notaris die de akte allen opmaakt, moet door twee getuigen worden bijgestaan :

1° bij het verlijden van de hierna vermelde akten :

a) openbare testamenten, akten tot herroeping van die testamenten en akten van superscriptie van besloten of geheime testamenten;

b) huwelijkscontracten, schenkingen en herroepingen van schenkingen, alsmede volmachten en machtigingen voor die akten;

2° wanneer een van de partijen in een akte niet in staat is te tekenen of niet kan tekenen, blind of doofstom is.

De getuigen, van het mannelijk of vrouwelijk geslacht, moeten Belg en meerderjarig zijn, kunnen tekenen en hun woonplaats hebben in het gerechtelijk arrondissement waar de akte wordt verleden.)

* Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922, het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 3°, van deze wet. *

Art. 10. Twee notarissen die bloed- of aanverwant zijn in een bij artikel 8 verboden graad, mogen niet in een zelfde akte optreden.

(De echtgenoot, hetzij van de notaris, hetzij van een der contracterende partijen, of hun bloed- en aanverwanten in een bij artikel 8 verboden graad, hun klerken en hun dienstpersoneel mogen geen getuige zijn. Man en vrouw mogen geen getuige zijn bij een zelfde akte.)

* Het tweede lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. *

Art. 11. (De naam, het beroep of de maatschappelijke betrekking en de woonplaats van de partijen moeten de notaris bekend zijn of hem in de akte worden bevestigd door twee hem bekende personen die aan de vereisten voldoen om instrumentair getuige te zijn.)

* Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. *

Art. 12. (Alle akten vermelden de naam, de gebruikelijke voor- naam en de standplaats van de notaris die ze op maakt, de naam, de voornamen, het beroep of de maatschappelijke betrekking en de woonplaats van de partijen en van de in artikel 11 bedoelde atfesterende getuigen en, voluit geschreven, de sommen en dagtekeningen, een en ander op straffe van honderd frank geldboete ten laste van de notaris die dit voorschrift overtreedt.

Zij moeten eveneens vermelden de naam, de gebruikelijke voornaam en de woonplaats van de in artikel 9 bedoelde instrumentaire getuigen, alsmede de plaats waar en de datum waarop de akten worden verleden, bij gebreke waarvan artikel 68 toepassing vindt, onverminderd de straffen gesteld op valsheid.

De volmachten van de contracten worden gehecht aan de minuut. Deze vermeldt dat de akte aan partijen is voorgelezen, een en ander op straffe van honderd frank geldboete ten laste van de notaris die dit voorschrift overtreedt.)

* Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. *

Art. 13. (Onverminderd het bepaalde in de artikelen 971 tot 998 en 1001 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de testamenten, worden de notariële akten onuitwisbaar, leesbaar, zonder verkortingen, witte vakken, gapingen of tussenruimten met de hand geschreven of mechanisch vervaardigd, zoals door middel van machineschrift, druk, lithografie, typografie; op ieder enkel of dubbel blad van een akte die meer dan één blad beslaat, wordt vermeld welk nummer het heeft. Deze vermelding wordt geparafeerd of getekend door alle ondertekenaars van de akte, tenzij hun paraaf of handtekening reeds op het blad voorkomt; een en ander onder verantwoordelijkheid van de notaris en op straffe van honderd frank geldboete te zijnen laste,

De Koning kan de nodige maatregelen voorschrijven om de mechanisch vervaardigde notariële akten in goede staat te doen bewaren.)

* Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. *

Art. 14. (De akten worden ondertekend door de partijen, de getuigen en de notaris. Van de ondertekening wordt melding gemaakt in het slot van de akte.)

Indien de partijen niet kunnen tekenen of daartoe niet in staat zijn, maakt de notaris in het slot van de akte melding van hun verklaringen dienaangaande.

* Het eerste lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. *

Art. 15. Renvoeien of bijvoegingen mogen, behoudens de hierna bepaalde uitzondering, slechts op de kant van de akte geschreven worden; zij worden zowel door de notarissen als door de andere ondertekenaars getekend of geparafeerd, op straffe van nietigheid van die renvoeien of bijvoegingen. Indien een renvooi wegens zijn omvang aan het slot van de akte moet geplaatst worden, moet het niet alleen getekend of geparafeerd worden, zoals de renvoeien op de kant, maar ook nog uitdrukkelijk goedgekeurd door de partijen, op straffe van nietigheid van het renvooi.

Art. 16. Overschrijvingen, tussenregels en bijvoegingen in het lichaam van de akte zijn niet geoorloofd; de over- of tussengescreven woorden alsmede de bijgevoegde woorden zijn nietig. Indien er woorden moeten worden doorgehaald, moet dit op zodanige wijze geschieden dat hun getal op de kant van dezelfde bladzijde of aan het slot van de akte kan vermeld worden en goedgekeurd gelijk de renvoeien op de kant; alles op straffe van vijftig frank geldboete ten laste van de notaris, van schadeloosstelling en zelfs van afzetting in geval van bedrog.

Art. 17. De notaris die de wetten en de besluiten overtreedt betreffende de afgeschafte namen en hoedanigheden, de feodale bedingen en uitdrukkingen, [de wettelijke meeteenheden en -werkluigen], alsmede het tiendeling stelsel, wordt veroordeeld tot honderd frank geldboete, te verdubbelen in geval van herhaling.

* Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 4°, van deze wet en bij artikel 32, § 3, van de wet van 16 juni 1970. *

Art. 18. (...)

* Opgeheven bij artikel 1, § 1, 5°, van deze wet. *

Art. 19. Alle notariële akten leveren bewijs op in rechte en zijn in het gehele (Rijk) uitvoerbaar.

In geval van strafvordering wegens valsheid wordt de uitvoering van de van valsheid betichte akte niettemin geschorst door het arrest waarbij de Kamer van inbeschuldigingstelling [de zaak naar het Assisenhof verwijst of, ingeval van correctionalisering van het misdrijf, door de uitspraak van het gerecht dat de zaak naar de correctionele rechtbank verwijst]; in geval van valsheidsincident kan de burgerlijke rechtbank, al naar de ernst van de omstandigheden, de uitvoering van de akte voorlopig schorsen.

* Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 6° en 7°, van deze wet. *

Art. 20. De notaris is verplicht de minuut te bewaren van alle akten die hij verlijdt.

Onder deze bepaling vallen echter niet de verklaringen betreffende het in leven zijn van personen, de volmachten, akten van bekendheid, kwijtingen van pachtgelden, huurgelden, lonen, pensioenuitkeringen en rentetermijnen, en andere eenvoudige akten die volgens de wet in brevet mogen worden uitgegeven.

Art. 21. Alleen de notaris die de minuut bewaart, heeft het recht grossen en uitgiffen af te geven; niettemin mag elke notaris afschriften uitreiken van akten die bij hem als minuut zijn neergelegd.

Art. 22. De notaris mag geen minuut uit handen geven, behalve in de gevallen bij de wet bepaald of krachtens een vonnis.

Moet hij een minuut uit handen geven, dan laat hij daarvan een fotografische afdruk maken en deze wordt, na vergelijking met het origineel door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die daarvan proces-verbaal opmaakt, in de plaats gesteld van de minuut totdat deze wordt teruggegeven; de notaris mag er grossen of uitgiffen van afgeven, met vermelding van het opgemaakte proces-verbaal.)

* Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 246 van 22 februari 1936. *

Art. 23. De notaris mag evenmin zonder een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg uitgiffen afgeven, noch mededeling van een akte doen anders dan aan de onmiddellijke belanghebbende personen, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden, op straffe van schadevergoeding, honderd frank geldboete en, in geval van herhaling, schorsing in zijn ambt gedurende drie maanden; behoudens evenwel de uitvoering van de wetten en verordeningen op het registratierecht en die betreffende de akten welke openbaar moeten worden gemaakt in de rechtbanken.

Art. 24. In geval van dwanguitgifte wordt proces-verbaal opgemaakt door de notaris die de akte in bewaring heeft, tenzij de rechtbank die de uitgifte beveelt, deze taak opdraagt aan een van haar leden, een andere rechter of een andere notaris.

Art. 25. Alleen de grossen worden in uitvoerbare vorm afgegeven; zij hebben hetzelfde hoofd en slot als de grossen van de vonnissen van de rechtbanken.

Art. 26. Op de minuut maakt de notaris melding van de aangifte van een eerste grosse aan elk van de belanghebbende partijen; op straffe van afzetting mag hij hun geen tweede grosse afgeven dan krachtens een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, welke beschikking aan de minuut gehecht moet blijven.

Art. 27. Ieder notaris moet een eigen zegel of stempel hebben met zijn naam, ambt en standplaats alsook [het Rijkswapen] naar een eenvorming model.

De grossen en uitgaven van zijn akten dragen een afdruk van dat zegel.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 8°, van deze wet. »

Art. 28. (De notariële akten worden gelegaliseerd wanneer dit vereist is om ze te kunnen doen gelden buiten het grondgebied van het Rijk.)

De legalisatie wordt verricht door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van de standplaats van de notaris of van de plaats waar de akte of de uitgifte wordt afgegeven.

« Het eerste lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. »

Art. 29. De notaris houdt repertorium van alle akten die hij verlijdt.

Art. 30. (...).

« Opgeheven bij artikel 290 van het Wetboek der Registratierchten. »

TITEL II

Organisatie van het notarisambt

AFDELING I

(Getal en spreiding van de kantoren.
Boekhouding - Strafbepalingen)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Art. 31. (Het getal en de spreiding van de notariële kantoren evenals de standplaatsen worden door [de Koning] derwijze bepaald dat er niet meer dan één notaris is:

a) per 5 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 75 000 inwoners;

b) per 6 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 150 000 en meer dan 75 000 inwoners;

c) per 7 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 250 000 en meer dan 150 000 inwoners;

d) per 9 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met meer dan 250 000 inwoners.

Vermindering van het aantal plaatsen met toepassing van het voorgaande lid geschiedt naargelang van de vacatures; een plaats die openvalt in een arrondissement waar het aantal hoger is, kan evenwel niet worden opgeheven dan op eensluidend en met redenen omkleed advies van de tuchtkamer en van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. Die adviezen moeten ingewonnen telkens wanneer er een plaats openvalt.)

« Aldus vervangen bij artikel 8 van de wijzigingsbepalingen van artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967 en bij artikel 1, § 1, 9°, van deze wet. »

Art. 32. Er mag niet worden overgegaan tot opheffing of vermindering van plaatsen dan ten gevolge van overlijden, ontslag of afzetting.

Art. 33. (Ieder notaris moet boek houden van al hetgeen hij ontvangen en uitgegeven heeft naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt dan wel voor rekening van cliënten of lastgevers.

Tijd die boekhouding moet te allen tijde de toestand van het kantoor onmiddellijk kunnen worden gekend.

De tuchtkamer bepaalt hoe de boekhouding zal worden gevoerd en welke boeken zullen worden gehouden.

De boeken (...) worden bewaard tot het verstrijken van het tiende jaar na de datum van afsluiting.

Het toezicht op de boekhouding wordt bij koninklijk besluit geregeld.)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935, het vierde lid daarna gewijzigd bij artikel 81 van het Wetboek der Zegelrechten. »

Art. 34. (De notaris mag een geldsom die hij voor rekening van een ander heeft ontvangen naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt, niet langer bewaren dan drie maanden te rekenen van de dag waarop hij ze heeft ontvangen.

Indien de ontvangsten som voor het verstrijken van die termijn haar bestemming niet heeft kunnen krijgen, moet zij, voor rekening van de persoon aan wie zij verschuldigd is, onder een afzonderlijke rubriek gestort worden op een bijzondere rekening bij een openbare of particuliere instelling, overeenkomstig door de Koning te stellen regels.

De Koning kan toestaan dat van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt afgeweken, wanneer de sommen, ontvangen hetzij voor rekening van een zelfde persoon, hetzij naar aanleiding van een zelfde akte of van een zelfde verrichting, samen niet meer dan 20 000 frank bedragen.)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Art. 34bis. (De effecten en geldwaardige papieren aan toonder die aan de notaris zijn toevertrouwd naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt, worden binnen drie maanden, voor rekening van de eigenaar, onder een afzonderlijke rubriek bij een openbare of particuliere instelling in open bewaring gegeven, overeenkomstig door de Koning te stellen regels.)

« Ingevoegd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Art. 34ter. (De notaris die de artikelen 6, 8, 34 of 34bis of de koninklijke besluiten ter uitvoering van die artikelen of van het laatste lid van artikel 33 overtreedt, kan veroordeeld worden, hetzij tot de tuchtstraffen bepaald bij artikel 10 van het besluit van 2 nivôse jaar XII, hetzij tot schorsing of tot afzetting, hetzij tot een tuchtrechtelijke geldboete van honderd frank tot vijfduizend frank, onverminderd schadeloosstelling.)

« Ingevoegd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

AFDELING 2

Vereisten om tot notaris benoemd te worden
en wijze van benoeming

Art. 35. Tot notaris is alleen benoembaar hij die :

1° Belg is en het genot van de burgerlijke en politieke rechten;

2° Voldaan heeft aan de dienstplichtwetten;

3° Volle vijfentwintig jaar oud is;

4° Bewijst dat hij de in de volgende artikelen bepaalde stage heeft volbracht.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 10°, van deze wet. »

Art. 35bis. (Het notarisambt staat open voor vrouwen.)

« Aldus vervangen bij artikel 7, § 13, van de wet van 30 april 1958. »

Art. 36. Hij die notaris wil worden moet in een notariële kantoor een stage verrichten van ten minste drie volle ononderbroken jaren, waarvan de twee laatste als eerste klerk.

De stage gaat eerst in op het ogenblik dat de aspirant volle eenentwintig jaar oud wordt.

De militaire dienst geldt niet als onderbreking maar alleen als schorsing van de stage.)

« Aldus vervangen bij artikel 2, IV, van de wet van 16 april 1927. »

Art. 37-41. (...).

« Opgeheven bij artikel 2, IV, van de wet van 16 april 1927. »

Art. 42. (De Koning kan vrijstelling van het bewijs van stage verlenen aan doctors in de rechten die ten minste drie jaar een ambt bij een openbaar bestuur of bij het gerecht hebben uitgeoefend.)

« Aldus vervangen bij artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Art. 43. (...).

« Opgeheven bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1849. »

Art. 44. (...).

« Opgeheven bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1849. »

Art. 45. (De Koning) benoemt de notarissen en wijst in de aanstellingsakte hun vaste standplaats aan.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 11°, van deze wet. »

Art. 46. De aanstellingsakte wordt, (...), gericht aan de rechtbank van eerste aanleg binnen het rechtsgebied waarvan de notaris zijn standplaats heeft.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 12°, van deze wet. »

Art. 47. De notaris moet, op straffe van verval, binnen twee maanden na zijn benoeming, ter terechtzitting van de rechtbank waaraan de aanstellingsakte is gericht, de eed afleggen die de wet aan alle openbare ambtenaren oplegt, alsook dat hij zijn ambt nauwgezet en eerlijk zal vervullen.

Hij wordt niet beëdigd dan op vertoon van het origineel van zijn aanstellingsakte (...).

(Hij is gehouden het proces-verbaal van eedaflegging te laten registreren ter secretarie van de gemeente die hem als standplaats is aangewezen, en ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarbinnen hij zijn ambt moet uitoefenen.)

« Het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 13°, van deze wet; het derde lid aldus vervangen bij artikel 2, V, van de wet van 16 april 1927. »

Art. 48. Hij mag zijn ambt niet uitoefenen voordat hij de eed heeft afgelegd.

Art. 49. (Alvorens zijn ambt te aanvaarden, moet de notaris zijn handtekening en paraaf neerleggen ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg en ter gemeentesecretarie van zijn standplaats.)

« Aldus vervangen bij artikel 2, VI, van de wet van 16 april 1927. »

« Aldus vervangen bij artikel 2, VI, van de wet van

AFDELING 3

Tuchtkamers

Art. 50. De in te stellen tuchtkamers voor notarissen worden ingericht bij verordening.

Art. 51. (...).

« Opgeheven bij artikel 6 van de wet van 31 augustus 1891 »

Art. 52. Zodra aan een notaris kennis is gegeven dat hij geschorst, afgezet of vervangen is, moet hij zijn ambtsbezigheden staken, bij gebreke waarvan hij veroordeeld wordt tot vergoeding van alle schade en tot de straffen bij de wet bepaald tegen geschorste of afgezette ambtenaren die hun bediening blijven uitoefenen.

Een geschorst notaris mag, op dezelfde straffen, zijn ambtsbezigheden niet hervatten dan na het verstrijken van de tijd van de schorsing.

Art. 53. Schorsing, afzetting en veroordeling tot geldboete of schadevergoeding van een notaris worden uitgesproken door de burgerlijke rechtbank van zijn standplaats ten verzoeken van de belanghebbende partijen of ambtshalve op vordering van de (procureur des Konings).

Het vonnis is vatbaar voor hoger beroep en, met uitzondering van de veroordelingen tot geldsommen, uitvoerbaar bij voorraad.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 14°, van deze wet. »

AFDELING 4

Bewaring, overgifte en staat van de minuten.

Invorderingen

Art. 54. De minuten en repertoria van een notaris die vervangen is of wiens plaats is opgeheven, mogen door hem of door zijn erfgenamen worden overgegeven aan een notaris met standplaats in dezelfde gemeente of, indien hij aldaar de enige notaris was, aan een notaris met standplaats in hetzelfde kanton.

Art. 55. Indien de minuten en repertoria van de vervangen notaris binnen een maand na de eedaflegging van zijn opvolger niet zijn overgegeven overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel, geschiedt de overgifte aan de opvolger.

Art. 56. Wanneer een notarisplaats wordt opgeheven, moeten de notaris of zijn erfgenamen de minuten en repertoria overeenkomstig het bepaalde in artikel 54 aan een notaris van de gemeente of van het kanton overgeven binnen twee maanden na de dag van de opheffing.

Art. 57. (De procureur des Konings) draagt zorg dat de in de vorige voorgeschreven overgifte plaatsheeft; wanneer een notarisplaats wordt opgeheven en de notaris of zijn erfgenamen niet binnen de gestelde termijn een notaris hebben gekozen aan wie de minuten en repertoria moeten worden overgegeven beslist (de procureur des Konings) welke notaris met de bewaring belast zal zijn.

De notaris of zijn erfgenamen die niet tijdig voldoen aan het bepaalde in de artikelen 55 en 56, worden veroordeeld tot geldboete van honderd frank voor elke maand vertraging te rekenen van de dag waarop zij zijn aangemaand om de overgifte te doen.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 15°, van deze wet. »

Art. 58. In alle gevallen wordt een beknopte staat van de overgegeven minuten opgemaakt; de notaris die de minuten in ontvangst neemt, verklaart onderaan op de staat zich met de bewaring te belasten; van die staat wordt een dubbel aan de tuchtkamer overhandigd.

Art. 59. De notaris of zijn erfgenamen en de notaris die de minuten overneemt overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 54, 55 en 56, regelen in der minne de invordering van honoraria voor akten waarvoor die nog verschuldigd zijn, en hun aandeel in de uitgiffen.

Indien zij het niet eens kunnen worden, geschiedt de schatting door twee notarissen door de partijen aangewezen dan ambtshalve benoemd uit de notarissen van dezelfde standplaats of, indien die er niet zijn, van de naastbijgelegen standplaats.

Art. 60. Alle verzamelingen van minuten, onder de benaming van « chambres de contrats, bureaux de tabellionage » en andere zodanige benaming blijven in bewaring bij degenen die ze bezitten. Grossen en uitgiffen mogen slechts worden afgegeven door een notaris met standplaats in de gemeente waar de verzameling zich bevindt of, indien daar geen notaris is, door een notaris van de naastbijgelegen standplaats.

Indien die verzamelingen van minuten evenwel aan de griffie van een rechtbank zijn overhandigd, mogen de grossen en uitgiffen, alleen in dat geval, door de griffier worden afgegeven.

Art. 61. Dadelijk na het overlijden van een notaris of een andere bezitter van minuten worden de minuten en repertoria verzegeld door de vrederechter van de standplaats, totdat een andere notaris bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank van die standplaats met de voorlopige bewaring wordt belast.

Art. 62. (De houders van minuten, tabellen en repertoria van notariële akten die ten minste honderd jaar oud zijn, mogen deze echter in bewaring geven aan het Rijksarchief in de provincie waarbinnen hun ambtsgebied gelegen is, mits zij daarvan kennis geven aan de kamer van notarissen van dat gebied.)

Van de in bewaring gegeven minuten wordt bij de overhandiging een inventaris in tweevoud opgemaakt en door de notaris en de archivaris ondertekend. Een der exemplaren wordt als ontvangstbewijs aan de notaris overhandigd.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 5 juli 1963. »

TITEL III

Huidige notarissen

Art. 63-67. (...).

« Als overgangsbepaling niet meer van toepassing. »

Algemene bepalingen

Art. 68. Elke akte opgemaakt in strijd met het bepaalde in (de artikelen 6, 1°, 3° en 4°), 8, 9, 10, 14, 20, 52, 64, 65, 66 en 67 is nietig indien ze niet door alle partijen is ondertekend, en geldt

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 9 april 1980.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,

R. VAN ELSLANDE.

Met 's Lands zegel gezegeld :
De Minister van Justitie,

R. VAN ELSLANDE.

slechts als onderhands geschrift indien ze door alle contracterende partijen is ondertekend; onverminderd schadevergoeding in beide gevallen, zo daartoe aanleiding bestaat, ten laste van de notaris die de genoemde voorschriften heeft overtreden.

« Aldus gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935 »

Art. 69. De wet van 6 oktober 1791 en alle andere wetten worden opgeheven voor zover ze strijdig zijn met deze wet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 avril 1980.

BAUDOIN

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,

DIENSTEN VAN DE EERSTE MINISTER

Kabinet van de Minister van het Brussels Gewest

Benoeming

Bij koninklijk besluit van 7 maart 1980 dat uitwerking heeft met ingang van 25 januari 1980, wordt de heer De Hondt, F., benoemd tot adjunct-kabinetschef van de Minister van het Brussels Gewest.

Dienst van algemeen bestuur
Benoemingen

Bij koninklijke besluiten van 13 maart 1980 die uitwerking hebben met ingang van 1 maart 1980, worden de heren Looze, M. en Luyckx, W., stagiairs van niveau 1, in vast verband benoemd in de hoedanigheid van informaticus bij de Dienst van algemeen bestuur (nederlands taalkader).

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Personeel. — Inruststellingen

Bij koninklijk besluit van 12 februari 1980, wordt aan de heer Delhaye Louis, A., doctor in de rechten, adviseur-hoofd van dienst bij het Nationaal Instituut voor de Statistiek, met ingang van 1 juni 1980, eervol ontslag uit zijn functies verleend en wordt hij gerechtigd aanspraak te maken op een rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist.

De heer Delhaye wordt ertoe gemachtigd de titel van zijn graad eersholve te voeren en de ambtskledij ervan te dragen.

Bij koninklijk besluit van 4 maart 1980, wordt de heer Van Der Mensbrugge, Amand H. P. G., licentiaat in de economische wetenschappen, adjunct-adviseur bij de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, met ingang van 1 mei 1980, eervol ontslag uit zijn functies verleend en wordt hij gerechtigd aanspraak te maken op een rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist.

De heer Van Der Mensbrugge wordt ertoe gemachtigd de titel van zijn graad eersholve te voeren.

SERVICES DU PREMIER MINISTRE

Cabinet du Ministre de la Région bruxelloise

Nomination

Par arrêté royal du 7 mars 1980 qui produit ses effets le 25 janvier 1980, M. De Hondt, F., est nommé chef de cabinet adjoint du Ministre de la Région bruxelloise.

Service d'administration générale
Nominations

Par arrêtés royaux du 13 mars 1980 qui produisent leurs effets le 1er mars 1980, MM. Looze, M. et Luyckx, W., stagiaires du niveau 1, sont nommés à titre définitif en qualité d'informaticien au Service d'administration générale (cadre linguistique néerlandais).

MINISTERE DES AFFAIRES ECONOMIQUES

Personnel. — Mises à la retraite

Par arrêté royal du 12 février 1980, démission honorable de ses fonctions avec faculté de faire valoir ses droits à une pension à charge du Trésor public est accordée à la date du 1er juin 1980, à M. Delhaye Louis, A., docteur en droit, conseiller-chef de service à l'Institut national de Statistique.

M. Delhaye est autorisé à porter le titre honorifique de son grade et à en revêtir l'uniforme.

Par arrêté royal du 4 mars 1980 démission honorable de ses fonctions avec faculté de faire valoir ses droits à une pension à charge du Trésor Public est accordée, à la date du 1er mai 1980 à M. Van Der Mensbrugge, Amand H. P. G., licencié en sciences économiques, conseiller adjoint à l'Office central des Contingents et Licences.

M. Van Der Mensbrugge est autorisé à porter le titre honorifique de son grade.